

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 29Cb/112/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118207987
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ildikó Kohoutová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1118207987.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Ildikó Kohoutovou v spore žalobcu: Generali poisťovňa, a.s. so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 35 709 332, právne zastúpeného AK Balara, s.r.o. so sídlom Košická 5590/56, 821 08 Bratislava, IČO: 36 858 528, proti žalovanému: UNIQA poisťovňa, a.s. so sídlom Lazaretská 15, 820 07 Bratislava, IČO: 00 653 501 o zaplatenie 1.513,28 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.513,28 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.513,28 EUR od 07.05.2018 až do zaplatenia.
- II. Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou na tunajší súd 07.05.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 1.513,28 EUR s príslušenstvom podľa § 442 a § 813 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v spojení s jednotlivými ustanoveniami zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“).

2. Podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 03.05.2016 došlo ku škodovej udalosti a následnému poškodeniu u žalobcu havarijne poisteného motorového vozidla tak, že poistené motorové vozidlo značky Škoda Fabia, EČV: I (ďalej aj len „MV“), ktoré viedol pán L. M., prechádzalo po Štúrovej ulici v Košiciach, vrátane ďalšieho motorového vozidla, pričom obe tieto motorové vozidlá sa nachádzali za motorovým vozidlom značky Škoda Octavia, EČV: D ktoré viedol p. X. Y.. Pán X. Y. však mal na svojom motorovom vozidle náhle odbočiť na Moyzesovu ulicu, v dôsledku čoho poistené MV a ďalšie MV, nachádzajúce sa pred poisteným MV nestihli ubrzdiť a došlo k zrážke. V zmysle záznamu o preverení oznámenia - škodovej udalosti Okresného dopravného inšpektorátu Košice, č. ORPZ-KE-ODI-7-668/2016, bola účastníkovi škodovej udalosti, pánovi Illesovi, uložená bloková pokuta vo výške 40,- EUR, nakoľko sa mal dopustiť uvedeným konaním priestupku v zmysle zákona č. 372/1991 Zb. zákona o priestupkoch, porušením zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v platnom znení. Pán Y. mal v čase vzniku škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou MV vozidla u žalovaného. Spoločnosť SPS Košice, s.r.o. ako vlastník poisteného MV si uplatnila náhradu škody na poistenom MV z havarijného poistenia u žalobcu. Na základe oznámenia uvedenej škodovej udalosti a zisteného rozsahu poškodenia žalobca uvedenú poistnú udalosť zlikvidoval ako totálnu škodu a po odpočítaní spoluúčasti vyplatil vlastníkovi poškodeného MV sumu vo výške 1.513,28 EUR. Žalobca sa po výplate poistného plnenia v zmysle § 813 ods. 1 OZ obrátil na žalovaného s výzvou, aby žalobcovi z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj len „PZP“) refundoval sumu 1.513,28 EUR.

Žalovaný však listom zo dňa 29.09.2016 oznámil, že predmetná škodová udalosť bola uzatvorená bez poskytnutia poistného plnenia, nakoľko šetrením bolo preukázané, že za vznik škodovej udalosti poistený u žalovaného zodpovednosť nenesie. Následne sa žalobca opätovne obrátil na žalovaného, avšak ten už na žiadnu výzvu nereagoval.

3. Proti platobnému rozkazu č.k. 29Cb/112/2018-24 zo dňa 25.06.2018 podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že škodovú udalosť, ku ktorej došlo 03.05.2016 medzi vozidlami EČV: D I I eviduje ako poistnú udalosť číslo XXXXXXXXXXXX. Zároveň má za to, že ich poistenec pán X. Y. nebol vinníkom škodovej udalosti, pričom v prípade tejto škodovej udalosti si dal žalovaný vypracovať znalecký posudok znalcom Ing. A. N., zapísaným v zozname znalcov pre odbor cestná doprava. Na základe predmetného odborného vyjadrenia majú za to, že nie je preukázané, že ich poistený bol vinníkom tejto nehody, resp. že nemajú preukázané ako sa stala škodová udalosť. Čo sa týka uloženia blokovej pokuty, má za to, že nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti, za ktorú bola uložená blokovaná pokuta a vznikom škody. Na základe uvedeného požiadal súd, aby žalobu zamietol v celom rozsahu.

4. V rámci svojej repliky žalobca uviedol, že v písomnom vyhotovení návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobca riadne opísal priebeh škodovej udalosti, ktorý navyše podporil aj priloženým záznamom o preverení oznámenia - škodovej udalosti Okresného dopravného inšpektorátu Košice. Z uvedeného vyplýva, že išlo o reťazovú zrážku motorových vozidiel - 1. motorové vozidlo, povinne zmluvne poisteného u žalovaného zn. Škoda Octavia s EČV: D náhle odbočilo, v dôsledku čoho za ním idúce, ako 2. v poradí, motorové vozidlo zn. Škoda Fabia s EČV: I a 3. motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, havarijne poistené u žalobcu s EČV: I nestihli dobrzdiť a došlo k zrážke motorových vozidiel. Za vinníka predmetnej škodovej udalosti bol označený práve pán Y. - vodič motorového vozidla zn. Škoda Octavia. Navyše predmetná udalosť v cestnej premávke bola riešená ako škodová udalosť, okrem iného, sa tiež musia účastníci škodovej udalosti dohodnúť aj na jej zavinení. V danom prípade bola uložená blokovaná pokuta len pánovi Y.. Na základe uvedeného je podľa názoru žalobcu príčina vzniku škodovej udalosti jasne preukázaná a nevidí ju ako spornú. K vyjadreniam znalca ohľadne nekorešpondujúcich poškodení na prednej časti motorového vozidla zn. Škoda Fabia s EČV: I žalobca uviedol, že tieto nie sú predmetom žalobcovho nároku, ani ich žalobca nijakým spôsobom nesporní. Navyše poškodenie motorového vozidla zn. Škoda Fabia s EČV: I havarijne poisteného u žalobcu, nie sú na základe vypracovaného odborného vyjadrenia sporné.

5. Žalovaný s ohľadom na sporné skutočnosti ohľadne zavinenia vzniku škodovej udalosti poisteným žalobcu navrhol, aby súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov škodovej udalosti, ako svedkov. Pojednávanie konané 21.10.2019 súd odročil za účelom doplnenia dokazovania výsluchom svedkov prostredníctvom dožiadaného súdu.

6. Následne na pojednávaní konanom dňa 07.06.2021 súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu dožiadaného spisu, sp. zn. 14Cbd/1/2019, kde bol vypočutý dňa 20.01.2020 o 9.00 hod. svedok X. Y.. Súd vykonal dokazovanie čítaním zápisnice z konkrétneho výsluchu. Rovnako tak súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu dožiadaného spisu, sp. zn. 29Cbd/1/2019 a to výsluchom svedka Ladislava Beňáka, ktorý bol vypočutý dňa 23.01.2020, pričom zároveň vykonal dokazovanie čítaním zápisnice z konkrétneho výsluchu. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu dožiadaného spisu, sp. zn. 24Cd/4/2019, kde bol vypočutý svedok L. M. a taktiež vykonal dokazovanie čítaním zápisnice z konkrétneho výsluchu.

7. V nadväznosti na vykonané dokazovanie právny zástupca žalobcu uviedol, že aj z takto vykonaného dokazovania vyplýva, že sporným je, či došlo ku kontaktu medzi motorovým vozidlom p. Y. a S., čo je teda zjavne aj predmetnom samostatného súdneho sporu. Polícia SR v rámci priestupkového konania konštatovala zavinenie u poistenca žalovaného, teda p. Y., u ostatných nebolo konštatované žiadne porušenie právnych predpisov. Zo znaleckého posudku predloženého v tomto konaní rovnako vyplýva, že je otáznne či došlo k poškodeniu auta p. S. v rámci škodovej udalosti, ktorú mal spôsobiť p. Y., pričom poškodenie vozidla p. M. nie je sporné. Poukázal tiež na ustanovenie § 193 C.s.p. z ktorého vyplýva, že súdy sú viazané rozhodnutím príslušných orgánov o tom, či bol spáchaný priestupok, o tom kto ho spáchal, čo možno vzťahovať aj na priestupkové konanie a uloženie pokuty v rámci blokovaného konania. Privolaná polícia nekonštatovala zavinenie vo vzťahu k p. M., konštatovala jedine porušenie povinností p. Y., nikoho iného, týmto záverom by súd mal byť viazaný. S ohľadom na uvedené má za to, že je zrejmé, že vodič Y., poistený u žalovaného, zavinil škodu, pričom samotný rozsah škody nebol sporný, preto

nebolo potrebné zo strany žalobcu produkovať ďalšie dôkazy. Vo vzťahu k príčinnej súvislosti uviedol, že v spise sa nenachádza žiaden dôkaz o tom, že by vodič M. nedodrжал bezpečnú vzdialenosť, keďže akékoľvek porušenie predpisov na úseku cestnej dopravy nebolo policajtom konštatované vo vzťahu k jeho osobe.

X. Následne predstúpil zástupca žalovaného, ktorý uviedol, že súhlasí s tým, že v tomto konaní nie je sporná výška škody, sporná je otázka zavinenia. Poistený žalovaného porušil určité povinnosti, avšak takéto porušenie nie je v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Pre toto konanie nie je podstatné, či došlo k poškodeniu prednej časti motorového vozidla p. S., avšak mal za to, že s najväčšou pravdepodobnosťou k nemu nedošlo. V ostatnom sa pridrжал doposiaľ prednesených argumentov.

9. Súd v zmysle ustanovenia § 204 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) oboznámil s obsahom spisu, strany sporu skonštatovali, že im je obsah spisu známy a nežiadajú vykonať jeho obsah čítaním jednotlivých listín. Na otázku súdu strany uviedli, že nemajú žiadne návrhy na doplnenie dokazovania.

10. Z uvedených dôkazov a súdu doručených vyjadrení strán sporu mal súd za preukázané, že dňa 03.05.2016 došlo k reťazovej škodovej udalosti, ktorú opísal T. S. vo svojej výpovedi tak, že stál na Štúrovej v priamom pruhu, p. X. Y. stál vedľa neho a mal priamy smer. Vodič M. stál za ním a tiež mal priamy smer, pričom sa všetci pohli na zelené znamenie na semafore. Pán X. Y. ale odbočil doľava, pričom mal ísť priamo a takto spôsobil haváriu. Svedok S. narazil do Y. a M. narazil do neho zozadu. Vodič Y. dostal od policajtov pokutu 60 EUR za spôsobenie havárie a jeho osobu označil ako jednoznačného vinníka predmetnej škodovej udalosti. Pán M. popísal priebeh škodovej udalosti v zhode so svedkom S., pričom uviedol, že presný priebeh udalostí nemal možnosť vidieť tak, ako vodič vo vozidle pred ním, opísal len udalosti tak, ako mu ich popísal svedok S.. On sám evidoval len náhlu zrážku a nehodu, nevidel úplne priebeh na vlastné oči. Policajti zároveň uviedli, že účastníci škodovej udalosti majú určiť, kto je vinníkom, pričom sa zhodli na tom, že je to pán v pravom pruhu. Svedkovi M. nebola udelená pokuta a nevedelo sa proti jeho osobe priestupkové konanie. Správu o nehode spísal s každým z účastníkov škodovej udalosti, pričom s p. Y. spísal správu o nehode z dôvodu, že tak im to určil pracovník nehodovej služby, keďže boli všetci traja účastníkmi dopravnej nehody. S p. Y. sa dohodli na jeho zavinení škodovej udalosti, keď on si priznal vinu, že zavinil nehodu nečakaným stočením volantu vľavo. Podľa jeho názoru spôsobil zrážku jeho motorového vozidla s motorovým vozidlom pred ním vodič v pravom pruhu (p. Y.). Z výpovede Adriána Y. vyplýva, že k nehode malo dôjsť po tom, čo išiel rovno, potom mal odbočovať doľava pomaličky. Druhý vodič išiel v druhom pruhu a tretí vodič doň narazil po tom, čo ho pustil dopredu. U jeho osoby konštatovala Polícia SR porušenie predpisov o cestnej premávke, nakoľko išiel tak, ako nemal a zaplatil aj pokutu v blokovom konaní 40,- EUR. K spísaniu záznamov o nehode medzi jednotlivými jej účastníkmi došlo z dôvodu, že obidvaja povedali, že je na vine a že budú do jeho poisťovne zasielať žiadosť, nakoľko zobral vinu na seba. Na otázku, ktorá z osôb zúčastnených na škodovej udalosti zavinila vznik škodovej udalosti uviedol, že to nevie presne povedať.

11. Nesporným je vznik samotnej škody, ako aj jej výška, sporným zostalo vyhodnotenie zavinenia škodcu predmetnej škodovej udalosti, preukázanie príčinnej súvislosti v tomto konaní a v kontexte výpovede svedka Y. aj samotný priebeh škodovej udalosti.

12. Podľa § 150 ods. 1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

13. Podľa § 813 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho práva na poisťiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poisťiteľ poskytol.

14. Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

15. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

16. Podľa § 4 ods.1 zákona o PZP poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

17. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 15 ods.1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

19. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

20. V zmysle § 517 ods. 1 prvá veta OZ je dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, v omeškaní.

21. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Je potrebné zdôrazniť skutočnosť, že vo vzťahu k vzniku nárokom voči poisťovni zásadne platí, že nároky musia byť nielen uplatnené, ale aj preukázané, pričom s ohľadom na variabilitu prípadov v praxi je ustálenie preukázania nároku vecou individuálneho posúdenia konkrétnej poistnej udalosti. Prostriedky, ktorými poškodený preukáže svoj nárok môžu byť rôzne, počnúc obhliadkou vykonanou zo strany poisťovne, reláciou o dopravnej nehode a končiac čestnými vyhláseniami zo strany svedkov poistnej udalosti. Možno uzavrieť, že prostriedkom na preukázanie nároku môže byť čokoľvek spôsobilé ustáliť zodpovednosť poisteného a rozsah uplatneného nároku.

23. V rámci preukázania samotného nároku na náhradu škody poškodeným je potrebné, aby zo strany žalobcu došlo k preukázaniu jeho tvrdení o vzniku škody a jej rozsahu a tiež o tom, akým spôsobom došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla. Uvedené je potrebné pre jednoznačné preukázanie existencie príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou a vznikom škody a teda pre jednoznačné určenie, že práve konkrétne poškodenie bolo spôsobené konkrétnou škodovou udalosťou a na jej náhradu je povinný škodca, resp. jeho poisťovateľ.

24. Vo vzťahu k ustáleniu priebehu škodovej udalosti súd vychádzal zo správy o nehode medzi p. Y. a p. M., oznámenia škody z poistenia motorových vozidiel poškodeného (spoločnosť SPS Košice, s.r.o.), záznamu o preverení oznámenia - škodovej udalosti, odborným vyjadrením č. 81/2016 a zápisnic z výsluchu jednotlivých účastníkov škodovej udalosti. Z uvedených dôkazov súd dovodil, že tvrdenie p. Y. o tom, že odbočoval doľava pomaličky a že vodič S. mu dával prednosť, nevyplýva z predložených dôkazov, pričom je aj v rozpore s tvrdeniami, z ktorých vychádzal znalec vo svojom znaleckom posudku. V tomto smere súd poukazuje na zhodnú výpoveď svedkov S. a M., pričom aj keď svedok M. nevidel škodovú udalosť medzi Y. a S., zhodne však uviedol, že on sám evidoval náhlu zrážku a nehodu. Súd poukazuje aj na skutočnosť, že práve v správach o nehode spísaných bezprostredne po škodovej udalosti na mieste samom a ustálenie skutkového deja je možno považovať za najrelevantnejšie, pričom následným zmenám výpovedí jednotlivých účastníkov nie je možné priznať obdobnú relevanciu, ako práve skutočnostiam uvádzaným bezprostredne po nehode, keďže zo skúseností vyplýva, že v týchto prípadoch bezprostredne po škodovej udalosti sa účastníci škodovej udalosti snažia opísať samotný priebeh čo naj dôveryhodnejšie. V tomto smere súd podporne poukazuje aj na závery vyslovené v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/180/2019. Súd nepovažuje za relevantné konštatovanie p. Y., že nevie, kto zapríčinil nehodu a škodovú udalosť, keď aj zo záznamu o preverení oznámenia - škodovej udalosti vyplýva, že bloková pokuta za spáchaný priestupok v tomto prípade bola uložená len p. Y. a aj jednotlivé správy o nehode si účastníci (teda aj p. Y.) vyplňali navzájom, teda aj p. M. a napokon zvyšní dvaja účastníci zhodne uviedli, že sa všetci účastníci na mieste zhodli na tom, že predmetnú nehodu spôsobil vodič Y., ktorý odbočoval tak, ako nemal, čo napokon pripúšťa vo svojej výpovedi aj on sám. S ohľadom na uvedené má súd za preukázané, že celý nehodový dej vznikol tak, že vodič Y. jazdiaci v pravom pruhu náhle odbočil doľava, pričom obmedzil v jazde motorové vozidlo p.

S., ktorý na zelené znamenie na semafore išiel vo svojom pruhu rovno a z dôvodu náhleho zastavenia vozidla p. S. došlo následne k stretu motorového vozidla p. M. s motorovým vozidlom p. S..

25. Predmetom tohto sporu je teda ustálenie, či zavinením vodiča Y. došlo k poškodeniu motorového vozidla vedeného p. M., teda, či došlo alebo nedošlo k prerušeniu dejovej línie a či v tomto prípade existuje neprerušená príčinná súvislosť medzi zavineným konaním p. Y. a vznikom škody na motorovom vozidle poškodeného.

26. V tomto smere súd uvádza, že je viazaný v zmysle § 193 C.s.p. rozhodnutím príslušných orgánov o tom, či bol spáchaný priestupok a o tom, kto ho spáchal, teda v danom konaní je viazaný aj samotným rozhodnutím príslušného orgánu o uložení blokovej pokuty výhradne p. Y.. Súd zároveň vychádza aj z premisy, že v prípade, ak na mieste škodovej udalosti boli prítomní poverení príslušníci Policajného zboru a po opise priebehu škodovej udalosti jej účastníkmi a vizualizácii jednotlivých poškodení na prítomných motorových vozidlách títo uložili sankciu za priestupok podľa zákona č. 372/1990 Zb. spáchaný porušením zákona č. 8/2009 Z.z. jedine vodičovi Illesovi, za daných okolností nie je možné konštatovať porušenie povinnosti aj zo strany vodiča M.. Na zistenie páchatela priestupku a prípadné uloženie sankcie je oprávnený len príslušný orgán, preto v prípade, ak je na mieste nehody prítomný takýto príslušný orgán a tento rozhoduje o uložení sankcie a túto uloží len jednému z troch účastníkov škodovej udalosti, nie je možné, aby túto právomoc si následne atrahoval na seba súd v rámci následného súdneho prieskumu v konaní, v ktorom sa rieši poistná udalosť. Vo veci konajúci súd preto dospel k záveru, že tak, ako je viazaný tým, že v rámci priestupkového konania príslušný orgán určil vinníka škodovej udalosti a uložil mu sankciu, je viazaný aj tým, že žiadnemu ďalšiemu účastníkovi sankciu neuložil a to z dôvodu, že nevyhodnotil jeho konanie ako protiprávne.

27. Vo vzťahu k prerušeniu príčinnej súvislosti súd uvádza, že celý priebeh škodovej udalosti je v konkrétnostiach prejednávanej veci potrebné vnímať ako jednu dejovú líniu, ktorá začala náhlým odbočením vodiča Y. z pravého jazdného pruhu, ktorý vytvoril prekážku v jazde pre vodiča S., ktorý z dôvodu tohto neočakávaného a náhleho manévru bol nútený rovnako náhle začať brzdiť a následne sa dejová línia ukončila nedobrzdením vodiča M., ktorý už len reagoval na situáciu zapríčinenú konaním vodiča Y.. Nie je teda možné konkrétnu dejovú oddeliť tak, že vodič M. nedobrzdil z dôvodu, že neodhadol vzdialenosť, ktorú je povinný dodržiavať za predchádzajúcim motorovým vozidlom podľa zákona o cestnej premávke a to najmä s prihliadnutím na už uvedenú skutočnosť, že samotné porušenie pravidiel cestnej premávky nebolo na mieste škodovej udalosti konštatované na to príslušným orgánom. V tomto smere súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41Cob/173/2018, voči ktorému bolo podané dovolanie, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. 5Obdo/4/2020 podané dovolanie odmietol, kde v situácii, kedy došlo k náhlemu vbehnutiu zveri do cesty motorového vozidla, ktorého vodič sa následne začal správať neštandardne a začal náhle brzdiť a vodič druhého motorového vozidla nedobrzdil a narazil do vodiča prvého motorového vozidla, celý priebeh tejto škodovej udalosti vyhodnotil ako jednu dejovú líniu, ktorú nie je možné oddeliť tak, že vodič v poradí druhého motorového vozidla nedobrzdil z dôvodu, že neodhadol vzdialenosť, ktorú je povinný dodržiavať za predchádzajúcim motorovým vozidlom podľa zákona o cestnej premávke. Zároveň vo veci konajúci súd poukazuje na skutočnosť, že odvolací súd v danom prípade dospel k predmetnému záveru (v zhode s názorom súdu prvej inštancie) aj napriek skutočnosti, že v uvedenej situácii príslušný orgán uložil vodičovi v poradí druhého motorového vozidla sankciu za porušenie povinností v zmysle zákona o cestnej premávke a to z dôvodu nedodržania bezpečnej vzdialenosti a následného nedobrzdenia motorového vozidla.

28. S ohľadom na uvedené súd uzatvára, že v predmetnej veci došlo k vzniku škody na motorovom vozidle poškodeného v príčinnej súvislosti so zavineným konaním p. Y., ktorý zapríčinil vznik škodovej udalosti. V konaní nebolo sporné, že boli splnené všetky podmienky na to, aby na žalobcu prešlo právo poisteného na náhradu škody vo výške poskytnutého plnenia a je teda aktívne legitimovaný na uplatnenie regresného nároku v tomto konaní. Zároveň v konaní nebola sporná ani samotná výška nároku. Súd preto uzatvára, že vzhľadom k tomu, že má za preukázané splnenie všetkých predpokladov pre priznanie nároku na náhradu škody, vyhovel žalovanému nároku a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

29. Vo vzťahu k uplatnenému príslušenstvu nebola produkovaná zo strany žalovaného žiadna procesná obrana, preto tento nárok súd nepovažuje za sporný. Z listín predložených súdu nie je možné

jednoznačné ustálenie, či žalovaný postupoval v zmysle ustanovenia § 11 ods. 6 zákona o PZP, nakoľko však tvrdenie o porušení tejto povinnosti žalovaného nebolo žalobcom produkované, súd vychádza z toho, že žalovaný si pri likvidovaní škodovej udalosti splnil všetky svoje povinnosti.

30. Z ustanovenia § 11 ods. 7 zákona o PZP vyplýva splatnosť poistného plnenia, a to do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. V prípade prvej možnosti je reflektované skončenie prešetrovania poistnej udalosti a stanovená povinnosť výplaty poistného plnenia (ako peňažného plnenia) v určenej lehote od jeho skončenia. V prípade druhej možnosti je otázne, kto je zaviazaným subjektom v súdnom rozhodnutí. Pokiaľ poškodený využil možnosť priameho uplatnenia nároku podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP a nárok voči poisťovni uplatnil v súdnom konaní, potom je osobitné ustanovenie o splatnosti poistného plnenia obsolentné, keďže právo poškodeného na poskytnutie poistného plnenia je dané inštitútom vykonateľnosti súdneho rozhodnutia podľa § 232 ods. 1, 2 C.s.p., a to márnym uplynutím lehoty na plnenie. Rovnako by v takom prípade nedávala zmysel ani požiadavka doručenia právoplatného súdneho rozhodnutia poisťovni, pretože lehota na plnenie je pochopiteľne viazaná na právoplatnosť rozhodnutia a nie na doručenie právoplatného rozhodnutia strane sporu. Vzhľadom k uvedenému sa súd prikláňa k názoru vyjadrenému aj v odbornej literatúre (Petruľák, M., Šulíková, M. Poistné zmluvy. Praha: C. H. Beck, 2012, str. 103-104), podľa ktorého je poisťovňa povinná poskytnúť poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v prípade, ak je v súdnom rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený škodca.

31. Dôvodová správa k zákonu o PZP navyše uvádza, že „Splatnosť poistného plnenia zákon viaže podobne ako tomu bolo doteraz na dobu 15 dní po skončení šetrenia potrebného na zistenie výšky povinnosti poisťiteľa nahradiť škodu. Rovnaká lehota platí, ak o nároku poškodeného rozhoduje súd, bez ohľadu na to, či poškodený žaloval poisťiteľa alebo poisteného.“ Aj s odkazom na uvedené a opätovne stotožniac sa s názorom prezentovaným autormi vyššie citovanej publikácie možno hovoriť o nedostatočnej precízności zákonodarcu pri stanovení lehoty na plnenie zo strany poisťovne (v prípade, ak bol škodca a nie poisťovňa v rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody), pretože ak bolo zámerom zákonodarcu zladiť lehotu, ktorá je daná na plnenie škodcovi súdnym rozhodnutím, s lehotou, ktorú má na plnenie poisťovateľ, potom bol tento zámer zmarený práve stanovením začiatku plynutia lehoty až na moment doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, pričom v tomto ohľade zároveň požiadavka na výplatu poistného plnenia v lehote určenej súdnym rozhodnutím vyznieva nadbytočne.

32. Samotná otázka splatnosti poistného plnenia má však vplyv na nárok osoby s právom na výplatu poistného plnenia na úroky z omeškania. Pokiaľ nespĺní poisťovňa svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne poistné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, čo znamená právo osoby na poistné plnenie na úroky z omeškania. Tento nárok je daný na základe § 517 ods. 2 OZ, pretože nie je žiadny dôvod vyčleniť poisťovno-právny vzťah z okruhu záväzkových vzťahov. Nárok na úroky z omeškania vzniká preto osobe s právom na poistné plnenie prvým dňom po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia zo strany poisťovne.

33. Pokiaľ teda poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že plniť nebude, prípadne bude plniť len čiastočne, nezabavuje ho to povinnosti v prípade úspechu žalobcu v súdnom konaní zaplatiť aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť peňažný nárok v zákonnej lehote, t.j. v lehote 15 dní po skončení prešetrovania škodovej udalosti, nespĺnil. Obdobný záver vyplýva zároveň aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020 a sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020. Zároveň súd dodáva, že samotný nárok na príslušenstvo a jeho výška zo strany žalovaného nebolo rozporovaná.

34. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškaní s vyplatením celého poistného plnenia, na ktoré mal žalobca nárok, vznikol tak žalobcovi zároveň aj nárok na úrok z omeškania s plnením peňažnej povinnosti, počnúc dňom omeškania, teda dňom po uplynutí lehoty 15 dní po skončení prešetrovania, potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, teda 29.09.2016 + 15 dní, t.j. od 15.10.2016. Žalobca si uplatnil tento nárok až od 07.05.2018, preto s ohľadom na všetky

uvedené súd priznal žalobcovi žalovaný nárok a úrok z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje, a to v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

V prípade, ak nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).